

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Fru Marianne Pedersen nævnte for lidt siden handicaporganisationen LEV ved navn og sagde, at de også havde peget på, at nogle ting skulle til kommunerne. Det er korrekt, men fru Marianne Pedersen glemte så bare at sige, at de faktisk konkret peger på, at 11 områder bør bevares hos regionerne.

Hvis Venstres ordfører ikke har en kort udskrift af det, må fru Marianne Pedersen gerne få det eksemplar, jeg har her. Jeg siger det for at vise balancen i det.

Kl. 10.05

Fru Marianne Pedersen talte også om gråzoner, og det synes jeg er meget interessant at tale om, for i et af de svar, vi har fået, står der: Ved en gråzone forstås et område, hvor ansvaret er delt mellem to myndigheder. Nogle af os andre oplever nu gråzoner mere personligt end systemrettet. DSI skriver også her den 30. april til Socialudvalget: Det er DSI's vurdering, at regeringens udspil vil fremme etablering af flere kommunale fællesskaber med uklar ansvarsplacering og risiko for gråzoner for borgerne.

Hvem er klogest på, hvor gråzonerne er? Hvem er klogest på de handicappedes behov? Regeringen eller de organisationer, der repræsenterer de handicappede? Eller har vi med et Venstre at gøre, som trods alt er et Venstre for systemet og ikke Venstre, hvor man siger mennesket først?

(Kort bemærkning).

Marianne Pedersen (V):

Jeg føler mig ganske overbevist om, at det er borgeren, der er klogest i alle sammenhæng. Borgeren ved, hvad der er nødvendigt for borgeren, og derfor skal borgeren kunne henvende sig til en kommune og forlange og kræve at få den hjælp, borgeren nu har behov for og ret til.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jamen forskellen er jo sådan set ikke ret stor. I dag skal personer med handicap jo også gå til kommunen. Der er kun én indgangsdør. Der er jo ikke direkte reference. De skal ikke nysøge om at få deres behov dækket ved at gå til et amt. De har bare en dobbeltdækning i, at der er flere om at løse opgaven, end der er, når man kun har én vej ind.

Så jeg vil gerne udvide mit spørgsmål, for der står også i oplægget til et af svarene, at målet er

nærhed og flere fleksible løsninger i tilknytning til de almindelige tilbud. Det vil så sige, at de specielle tilbud i højere grad skal gives sammen med de almindelige tilbud. Så er det meget enkle spørgsmål: Har Venstre opgivet de godt 2.000 fysiske yngre handicappede, der i dag er fejlplaceret i ældreboligområderne frem for at få nogle specifikke tilbud målrettet deres egen alder og handicap?

(Kort bemærkning).

Marianne Pedersen (V):

Vi har ikke opgivet nogen mennesker. Det ligger ikke til os, og det gør vi heller ikke fremover. Jeg forventer, at de 2.000 borgere, der er fejlplaceret, vil blive optaget til vurdering igen af primærkommunen, og så vil man vel arbejde på at få en korrekt placering.

Så siger fru Karen Klint, at der er dobbeltdækning i dag med hensyn til behandling henholdsvis i kommunerne og i amterne. Jamen det er jo netop for at komme bort fra denne dobbeltdækning. Vi mener ikke, der skal være en dobbeltdækning. Vi mener, der skal være en effektiv og ren indgang til problemerne, så borgerne ikke bliver kastet frem og tilbage mellem to forskellige instanser.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Noget af det, der også ligger i regeringens oplæg, er jo, at regionplankompetencen hovedsagelig skal overføres til kommunerne. Det betyder jo, at vi i stedet for 14 regionplaner i princippet får 100 regionplaner.

Der er spørgsmålet så helt naturligt, om det vil føre til en forbedring af den overordnede planlægning. Hvordan vil man, når man lige pludselig har 100 regionplaner, eksempelvis sikre grundvandsressourcer, der går på tværs af kommunerne, sikre amtsvandløb, der går på tværs af kommunerne? Hvad med større ferie/fritidsanlæg?

Nu kunne jeg forstå på ordførerens indledning, at Strukturkommissionens arbejde var ordføreren sådan set meget tilfreds med, og det er da også et udmærket stykke arbejde. Jeg vil gerne citere fra sektorkapitlet omkring planlægning, hvor der står: Det kan konstateres, at der er en række forhold, som tilsiger, at der uanset størrelsen af kommunerne vil være behov for en regional planlægning. Hvad er det, der i Venstres optik gør, at der ikke længere er behov for en regional planlægning til nogle af de tværgå-